

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ἩΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

2^{ed.} 1878

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

Frank] 2 [regfried]

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

BLB 237

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC X1.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Gœttingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusculis. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio ommissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellaurianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριττήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόνεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλεια. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλή, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδν δ' ἰθὺλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὑρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξεία scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὔδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὔδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem vobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico- rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκευθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείναί	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·		ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέεασεν	κέεασεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀφραδίησι	ἐγγείησι
v. 147. εἶθε'	εἰλε'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δν	v. 529. Δηῖχον, ἥδὲ	Δητοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', δν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιούσα	κιούση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἶη	Οἶη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἦ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἦ σεῖο θεουδῶς ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἦ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτουσιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰφά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἤκαχε	ἤκαφε
v. 326. οἱ	ὡς	v. 724. οὐνεκα	εἰνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις ἐτ' ἄτη	Θέμις ἐτ' Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τὴν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄκαπτον aut ἄκαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem vobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico- rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέλευθε	κελεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαι	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἰ δὲν	ἐόν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. καίναϊ	καίνη
v. 39. ὑπαι	ὑπὸ	v. 457. ἐλαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀρραδίησι	ἐγχείρησι
v. 147. εἴθετ'	εἴλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν· ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', δὲν	v. 529. Δήϊχον, ἡδὲ	Δηϊοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τα, τὸν	θ', δὲν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σεῖο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδέας ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐρης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 256. Θερμῶδουσαν	Θερμῶδοσαν	v. 613. ὑπαι	ὑπὲρ
v. 259. διρυόεντι	διρυόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥχαχε	ἥκαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπαι
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τῇν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεραάνθη		ἐξεραάνθην		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6.	σκοπιάσιον		σκοπιάζον		v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ		αὐτῇ κεν φήμῃ
	v. 30. πω		που			εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἦ μὲν		ἦμὲν		v. 464. ὀφελὲν με		ὀφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεγαρούς τε
	v. 61. ὀφελεν, καὶ		ὀφελον καὶ		v. 469. δ' ἔθηκεν		δὲ θῆκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμόν
	v. 127. Μάμωνων		Μάμμων		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀπάχηςας		ἀπάφηςας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. δ		δγ'
	v. 169. ὀχέεσσι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. κεν		καὶ		v. 614. ὄν		τὸν
	v. 187. ὕστατος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἄλλ' ὅτε
	v. 196. ἅπαν' οἱ		πάν' τοὶ		v. 661. θοὴν		θεάν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυαῖ		ἔσαν εἰ ἀγυαῖ		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		Καὶ τότε
	v. 224. ὠηγόμεν' εἰ πάρος		θαινόμεν' εἰ πυρὸς		v. 714. εὐ πνεύοντες		εὐπνεύοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνωτο		δὲ γίγνωτο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τά τε
	v. 289. γὰρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδὸν		πίδον
	v. 300. ἐτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὖθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μάμωνων		Μάμμων		v. 27. ἐπέδραχεν		ἐσέδραχεν
	v. 339. τοὶ		οἱ		v. 33. αὖ		αὖτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγῆθεον		δὲ γῆθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρα (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένος		βεβλημένον		v. 93. ῥηδεται		ῥηδεται (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἦ μὲν εἰ ἡ δ'		ἦμὲν εἰ ἡ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἔστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοὶ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρεως		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἀρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Πηλιάδες		μὲν ἀρ' Ἡλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊξε		ῥίξε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγύς
L. III. v. 28.	δ' ἔθηκε		δὲ θῆκε		v. 364. ῥηλασε		ῥηλασε
	v. 49. ἡκαχες		ἡπαφες		v. 383. Ἰάσονος		Ἰήσονος
	v. 57. ἐ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τετρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπαρόριθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲκ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·		ἀπόνητο· ἀγνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέας		θέρεως εὐθαλπέας
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλιε		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ῥηπε γαίης		ῥηπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσσετ' ἀρ' (3)		v. 522. ἐνθορον·		ἐκθορον·
	v. 184. ἐ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφετέτυκτο		ἀμφετέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		Θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἰσμῖναι·
	v. 223. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάασκεν		ναιετάασκεν		v. 126. νό κεν		νῦν
	v. 319. ἀπαὶ		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνέοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομενῇ· αὐτόν,		Ἰδομενῆα κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἱ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὖτε		ἔσπε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινα κεν τῶνδ' ἀνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν·		ἐλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκαίεσθαι coniecit pro συγγεῖασθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius scribit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt ῥησὶ κῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἔστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὖθις fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλυδις
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖθ'	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἦδ'	αὐτῶν τ' ἦδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἐέλπη
v. 386. ἦδὲ	ἦε	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέσσκον	ὑποτρομέσσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα
v. 422. ἤκαχε	ἤκαφε	v. 532. ἦδὲ	ἦε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀτίδης
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμωνα δηϊοτῆτι	ἐλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. λόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιθήμεναι ,	ἐτι βήμεναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 470. δέ γ' εν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησον	Μόσυνον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδλαβεν	ἐδλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 563. θεῇν,	θεᾶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἦδ' ἱπποῦς,	αὐτοῖς ἦδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἤμενοι	ἡμεροὶ	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ὀσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἦ μὲν	ἦ μὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσόιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἦδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Conlicimus poetam scripsisse προ-
πάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν
κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρμυνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ βᾶ θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν εἰ ἐμμεν,	φαίης κεν εἰ εἰναι	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἑλικος ἐμελ-	οὐνεκά οἱ μελαν ἑλικος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν εἰ ἱκέσθαι,	εἰ ἱκανε, (3)
L. VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβορόθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 409. ἥροντ'	εἶροντ'
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 467. ἀμφὶς ἐχρῖσαν	ἀμφὶ ἐ χρῖσαν
v. 137. δὲ	δέ εἰ	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	venius.	
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 315. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἰπου τίς	τῶν εἰ τίς
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πελεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάπτον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας εἰ ἄλλους	Τρῶσιν εἰ ἄλλον (1)	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντας·	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσισει· (2)	v. 42. τοι εἰ κάκινω	κεν εἰ καὶ κείνω
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὦμοις	ὦμους
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἰαρος	χειμάτος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δ' ἂν ἄχα-
v. 436. ἐν	ἐν	δ' ἀχάλης ξυλόχοιο Πύρ	λήνη ξυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 459. πάντας εἰ ἐπει	παντ' εἰ ἐπειτ'	v. 73. ἄλλον	ἄλλω
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑἱλον, εὐγλώχινι	Ὑἱλον, εὐγλώχινι
L. IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγὼ γε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πίονι	ἅμ' ἀπείρονι.
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ ἐοῦσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 114. παρανήγε	παρενήγε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίσθθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 132. μή	μίγη	v. 139. καὶ μιν αἰ σπαίρου-	καὶ βᾶ μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἔγχει	ἐγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαις εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὖθις	αἶέν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορί	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεδὸν, κεκίδαστο
v. 260. ἥερα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἐτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse ἰσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsius, amico suo, qui ipse coniecerat ἔβρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπανάινεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea- que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohererant, cui malo Kæchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kæchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
v. 277.	νοῦσψ, καὶ	νοῦσψ τε καὶ		v. 99.	κάρτεος	θάρτεος	
v. 309.	μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα		v. 103.	ἡ Διδός	ἐκ Διδός	
v. 357.	ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·		v. 106.	γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔθος αἰπὺ λιποῦσα	
v. 379.	προπάρειθεν	τοπάρειθεν		v. 111.	ἐνδοθι	ἀγχόθι	
v. 398.	με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον		v. 124.	ἐς	ἀν'	
v. 405.	ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα		v. 127.	δεύοντο	δεύοντ' ἐκ	
v. 406.	οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα		v. 135.	ὀκρυδέντι	ὀκριδέντι	
	εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'		v. 164.	ἐπὶ	ποτὶ	
v. 408.	κεῖνη	κεῖνον		v. 176.	ὑπεσπαράγησε	ἐπεσπαράγησε	
v. 409 et 410.	ἡδὲ	αἱ δὲ		v. 186.	οὐδέος	οὔρεος	
v. 413.	κῶκυσεν,	κῶκυσ',		v. 188.	περὶ	ἀμφ'	
v. 428.	ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε		v. 198.	ἐν	ἐκ	
v. 431.	ἡώς·	αἰών·		v. 209.	ἡμέας	ὑμέας	
v. 435.	εὐπέπλους	εὐπέπλους		v. 212.	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	
v. 459.	μακρόν περί κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.			et ἀμμιν	ὑμμιν	
v. 465.	βοήσατο	γοήσατο		v. 220.	νῦν et ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ et ὀβριμόθυμοι,	
L.XI. v. 6.	ἡδὲ	οἱ δὲ		v. 224.	τι	κε	
v. 9.	ἱκέλοι	εἰκέλοι		v. 236.	μῖννετε	μῖμνεν	
v. 23.	δὴ	δῖ'		v. 257.	τοὶ	που	
v. 25.	ἀνίη	ἀνίης		v. 258.	πολέμου	πολέμοιο	
v. 56.	ἐς δορί	ἀορί		v. 260.	αὐ	αὐθ'	
v. 59.	ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο		v. 275.	Νέστωρ	Νέστορ	
v. 63.	αἰνόν	αἰνοῦ		v. 277.	τις	τοὶ	
v. 66.	ἐπὶ	τότε		v. 284.	μιν	τὸν	
v. 103.	τῷ	τοῦ		v. 301.	δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει	
v. 123.	ὑπαί	ὑπὸ		v. 313.	οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε	
v. 136.	βοῆς	βοῆς		v. 315.	δ' ὁ	δὲ	
v. 161.	δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο		v. 323.	Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος	
v. 173.	ἐσσυμένως	ἐσσυμένους		v. 331.	ἡ μὲν	ἡμὲν	
v. 194.	λαῖπεν et κραταιήν	λίπεν et κραμαστήν,		v. 333.	αὐ	εὐ	
v. 195.	ἐμπεφυῖαν et εὐγνάμπτοισι χα- λινούς,	ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτοιο χαλινού,		v. 343.	ἔργω et ἀνακτας	ἔργον et ἀνακτας	
v. 208.	οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον		v. 394.	γινῶναι	γινώμεναι	
v. 209.	τύλην ὑπαί	τύλην ὑπὸ		v. 410.	εἶδεν	εἶδεται	
v. 219.	ἀγε θέσθ'	ἀζέσθ'		v. 414.	θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'	
v. 249.	ἀπρωτόσπον ὀμίχλην·	ἀπρωτόσποντος ὀμίχλην·		v. 430.	περιστενάχουσι	περιστενάχοντο	
v. 251.	ῥιζοντο	ῥιζοντο		v. 445.	τῷ	τοί	
v. 284.	ἐπ'	ἄρ'		v. 453.	κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,	
v. 286.	μετ'	μέγ'		v. 461.	ἔξαν	ἔξον	
v. 324.	ἀύτεον.	ἀύτευν.		v. 467.	ἐνθα	ἐν δὲ	
v. 360.	ἐντύναντο	ἐντύνοντο		v. 476.	δς	δγ'	
v. 361.	μῖν—ἄρμη.	μῖν—ἄρμη.		v. 484.	καὶ ἐπὶ	ῖ ἐπὶ	
v. 365.	τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων		v. 488.	ἀφραδίη	ἐν κραδίῃ (2)	
v. 367.	ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι		v. 495.	λυγρὸν	λυγρῷ	
v. 372.	βελέμενοις,	βοείαις,		v. 496.	ἐπὶ	περὶ	
v. 379.	βρόμος et θ'	βρόμος et θ'		v. 515.	ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύψε	ἀχλὺς ἀμφοκαλύψε	
v. 432.	πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)		v. 528.	ἦεν,	αἰέν,	
v. 450.	ἐπιθήσατο	ἐπεθήσατο		v. 544.	ἄρα	ἅμα	
v. 472.	συνηλλοίωτο	συνηλοῖητο		v. 545.	χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'	
v. 495.	καὶ	σύν		v. 559.	πού	γάρ	
L.XII. v. 30.	πάντα	πάντες		v. 564.	οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι	
v. 31.	ἐν κλισίης	ἐς κλισίας		v. 580.	οὔρεσι κατχαλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα	
v. 43.	ἅμα	ἀνά		v. 383.	ἀχνυμένη	ἐσσομένη	
v. 53.	οὐ γάρ	οὐχί		v. 585.	φόνου· et σφίσι	φόνον· et μέγα	
v. 55-56.	ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν		L. XIII. v. 4.	περὶ	παρά	
v. 65.	σφιν	σφισι		v. 19.	φρένα	ορένας	
v. 76.	πολλὰ	πάντα		v. 36.	ἀτρεκέως	ἀτρεμέως	

(1) V. 404 interpretes in verbis ἀλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἀλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλίην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. δς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μή
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλον
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ ἔθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεπεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπῆκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μὴ ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾷ
ἀρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔβριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπίπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέξηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἐκχυσο
v. 263. χέριματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύξεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόφιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροιιν ἐλείβετο
συνέχοντο
ἀρήσιον
ἐπηέξηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέριματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύξεσκε
σπαργῶσα
ἡ et ἡ
ἐτ' ἰαίνεται
βλεφάροιιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsivus καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῖ improbaret, κοινῷ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὕμεναιων
καὶ γάμον ἀγλούεοντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακορὴν Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἔρωτος ἄγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἀέθλον ἄγειν ἐς ὁμήγηριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἄστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανείων ὀδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμεναιων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἔρω δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι νῆα ζυγέηκεν οἷστον,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναιεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιν περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἵκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιᾶς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιχέα πορθητὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μύρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἤλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτὴν;
30 Ἡρῶ μὲν χάριεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χάριεντα μετῆλυθεν ἥλικος ἥθους,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας οἰστούς.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴ πανδῆμιος ἦλθεν ἑορτῇ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἀγούσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθέρειῃ,
πανσυδὴ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφῶν σφυρὰ νήσων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosi, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Hærus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Hærus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Hærus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt seminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμίμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
60 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἐκείνοι,
αἰὲν δμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἄγειρομένων διὰ κάλῃα παρθενικῶν.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχχeto παρθένας Ἡρῶ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσето κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροίην γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὔρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὅς οὐ μενέαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρῶ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὀρματὰ καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἐδρακὸν ἄστῃ,
75 ἦχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαΐῶν·
τοίην δ' οὔποτε ὅπωπα νήην κεδνήν δ' ἀπαλήν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρῖτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὔρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμεῖρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρῶ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆεις ἀδόκητον δίστοῖς
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἁμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἄκτισιν ἀέζετο πυρσὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίην πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρὸς ὄρμη.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἁμωμήτοιο γυναικὸς
δξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος δίστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἄλῶναι·
θάμβεε δ' εἶδος ἀριστον, ἔρωσ δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ,] multæ autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per ædem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

- 100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεῦων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγγοις παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέχευε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτῇ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσιν ἐὼν ἐκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔδοθε θυμὸν ἰάνθη,
 ὅττι πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὄρην,
 110 φέγγος ἀναστεύλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλην
 ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστοναχίζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωμένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλὶφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμενος ἄγων ἐπὶ κεῖθεα νηῶ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνῇ,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἐλ-
 αλλὴν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἰκοιέ θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοτά παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεί κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ δ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβηλωμένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίῃ, ἡ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἡ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ ὃ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέειπε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐθέλης, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἡγρευσεν εἰς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγάγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λήθηθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e-regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ!
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatibus.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 *Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθριόωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλὰς αἶμαρ' ὥμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
 *Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρῶ,
 κάλλει δ' ἡμερόεντος ἀνεπτόητο Λεάνδρου.
 *Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεῖανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμει εἰσρόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 *Ὅψ' δὲ Λεῖανδρῷ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὕγρον ἐρυθρὸς ἀποσταζούσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε καλεύθους;
 οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξας· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἔων καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 *Ἀμφαδὼν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δοίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπέυαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπὲ δὲ, μὴ κρύψης, τέδν οὖνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ᾧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκῶν.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμηλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἶψ' ἂν ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἁλὸς ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 *Ὡς φασμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεῖανδρος δὲ πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἐρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 *Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 *Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὺν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περὶ σῶμα,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχίηντα περιπτώσοιμι θαλάσσης.
 *Ἄλλ' αἶψ' ἀνὰ νύκτα φορεύμενος ὕγρὸς ἀκοίτης

quae olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellae,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terrae radebat summum subter vestigia, pudibundam autem
 saepe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim haec omnia praenuntia; virginis autem
 persuasae ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescibat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando tenerae-cutis cervicem puellae.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiae madidum ruborem stillans a-facie:
 Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Haec vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagahundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-convictiorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in trivis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclutum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-coelum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sesiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt aequales, neque choreae
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaeque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σείο πόλης ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.

- 210 Μοῦνον ἐμοί τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι δλαῖς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὀφιομαι οὔτε Βούτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον δλαὸν Ἀμάξης·
215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἱκοίμην.
Ἄλλα, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντος ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φασσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεόν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὐνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 οὐνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἡρώς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

- 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη,
ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὀφθαλμῶν ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶς βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

- 230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄφρην.

Ἦδη κυανόπτερος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγρουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

- 235 ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.

Ὡς δ' ἴδε κυανέης ἀποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,

- 240 θυμὸν Ἑρως ἐφλέξεν ἐπιγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνακατέτο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων βοθίων πολυχηέα βόμβον ἀκούων
ἔτραμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἶρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις [της

- 245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμελιχός· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδῖθι νήχυντο ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης

- 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγξε καρήνῃ,
ἡϊόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἐβρίψε θαλάσση.

Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,

- 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆς.

Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόχε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.

- 260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare

illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum

a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris

natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans

lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigrae luminis-expertem noctis caliginem

Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor uscit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens

tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare implacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,

et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,

veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum litus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsam anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 285 εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἴαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρον ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης·
 δῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἑμοῖς παρακάτθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτηρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 275 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός· [μῶν·
 οὐ δαίδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρβμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχeto δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
 (285) Ἥρῳ δ' ἔλκεσσι πεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
 πολλάκις ἡρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 (290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παγγήεντος ἐπήλυθε χείματος ὦρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμελιά ἦ ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνείνοντες αἰεὶ στυφελίζον αἴηται,
 λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἅλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἅλα ναύτης.
 300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερῶμε Λεάνδρε· διακτορὴν δέ σε πύργου,
 ἠθάδα σημαίνουσα φεσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὥτρυνεν ἀπειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἥρῳ
 305 χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἄλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὐτε μάλιστα βαρυπνείνοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (310) ἀθρόον ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νύτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχῇ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubicali,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitis maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora] sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercerat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeabat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλυστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀθιδὸς οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτως ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὄρμῃ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὠκλασεν ὄρμη,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμῶν.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔβρεε λαίμῳ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιδάδεσσιν ἔτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῃ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus ingurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Athidis non Boream immemorem reliquit nymphae :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosius potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem , eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno extincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificioseam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀσυδοῦς, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀσυδόδι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.

Ἀδωνις, ἰδοῦς, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.

Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.

Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.

Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.

Ἀμαζα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.

Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.

Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.

Ἀτθίς, ἰδοῦς, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νόμῃ, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.

Ἀρροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatam, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.

Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.

Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.

Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.

Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.

Εὖρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Jupiter, 8, 137.

Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.

Ζυγίτη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίτη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρῶ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profertur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νόμῃ, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὦτος, ὁ, Saturni filius, Jupiter, 137.

Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀρροδίτη.

Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.

Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπρίδην ἰδοῦς, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ὅμοιοι, consuetudo Venerea, 132.

Κύπρις, ἰδοῦς, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀρροδίτη.

Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαιμόνιον, ὦτος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Ἐπάρτη.

Λεάνδρος et Λεανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per marenaverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ciesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Ασίανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Αίανδρος.

Αίβανος, δ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μειλαντίων, υωος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοίραι, άων, αι, Parcæ, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, κτος, ή, Nox dea, 232, 281.

O.

Όλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Όμίχλη, ή, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, υωος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, άδος, ή, adj. fem., Sestias, Sesta, 'Ηρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ή, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ή, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ή, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ή, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αι, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Όρίων, υωος, δ, Orion stella, 214.